

Publicerad 2021-12-13 19:17 av Black raven

Lucians hjortronglögg

Att älska natthimlens grå smog.
Ännu likgiltiga vitsippor lämnar våta spår.
Rimfrostens utmanande närhet.
Överbeskyddande hägring någonstans långt bort.
Borttappade drömmar övertar tystnaden.
Den blonda drottning skrider sakta fram.
Torkar bort evighetens draperi samtidigt som
berguven stöter bort ensamhetens brutala grepp.
Viskar det du helst vill höra.
Hör det jag helst vill att du viskar.
Smekningar i teaterscen förvandlas snart till ödmjukhet.
Kommer inte ihåg när själen synkade med känslorna.
Förmodligen någongång i fjärlens år.
Vingklippt som duvblå morgondag.
Sedan händer allt.
Eller om allt redan hänt.
När jag för din hand mot mitt bröst.
Då vet jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten